

КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР
УПРАВЛЕНИЕ „ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН НАДЗОР“

ЗАПОВЕД

№ 300 / 25 .09.2014 г.

През 2009 г. Съветът и Парламентът на Европейския съюз приеха Директива 2009/138/ЕО относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II). След поредица от изменения и допълнения беше предвидено, че тя трябва да бъде приложена на практика 01.01.2016 г. Директивата предвижда съществени промени в уредбата на дейността на застрахователите и презастрахователите, което налага предприемането на предварителни мерки за подготовката за нейното прилагане преди да е настъпил срокът за прилагане. В тази връзка Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕЮРА, Европейския орган) прие четири насоки за подготовка за прилагане на Платежоспособност II, сред които и Насоки относно Системата на управление. Със свое решение № 950-НЗН от 13.12.2013 г. Комисията за финансов надзор прие, че възнамерява да спазва тези насоки и декларира, че спазва насока 2 от същите във връзка с доклада за напредъка до ЕЮРА Насока 12 „Изисквания за надеждност” и насока 46 „Възлагане на дейности на външни изпълнители в рамките на групата”. На основание чл. 16, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията Компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки. Във връзка с гореизложеното е необходимо да бъдат приети национални мерки, които да осигурят спазването на насоките на Европейския орган.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 16, ал. 1, т. 17 и т. 24, от Закона за комисията за финансов надзор във връзка с чл. чл. 16, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Европейската Комисия

РАЗПОРЕЖДАМ:

1. Всеки застраховател, презастраховател или застрахователна група, включен в списъка приложение към настоящата заповед да предприеме мерки за:
 - а) изграждане на ефективна система на управление в съответствие с Директивата „Платежоспособност II”, която осигурява стабилно и благоразумно управление;
 - б) изграждане на ефективна система за управление на риска, включваща стратегии, процеси и отчетни процедури, необходими за непрекъснатото идентифициране, измерване, наблюдение, управление и отчитане, на индивидуално и на агрегирано ниво, на рисковете, на които те са или биха могли да бъдат изложени, както и тяхната взаимна зависимост, и
 - в) осигуряване на качествена информация, която ще позволи на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор” („заместник-председателя”) да оценява системата на управление.

I. Система на управление. Общи изисквания към управлението

2. Управителен или контролен орган

2.1 Управителният съвет (съветът на директорите) на застраховател или презастраховател по т. 1 следва да има подходящо взаимодействие с всеки възможен комитет, създаден от него, както и с висшето ръководство и с други ключови функции в застрахователя или презастрахователя, като активно изискват информация от тях и като поставят тази информация под съмнение, когато е необходимо.

2.2 На ниво група управителният съвет (съветът на директорите) на лицето в рамките на група по т. 1, което отговаря за изпълнение на изискванията спрямо управлението на нивото на групата (наричан по-нататък „отговарящият субект“) следва да разполага с подходящо взаимодействие с управителите и контролни органи на всички структури в рамките на групата, като активно изисква информация и оспорва вземането на решения по въпросите, които могат да повлияят на групата.

2.3. Доколкото не е предвидено друго, отговорен за прилагането на тези насоки е управителният съвет, съответно съветът на директорите на застрахователя или презастрахователя, съответно управителният съвет или съветът на директорите на отговарящия субект.

3. Организационна и оперативна структура

3.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да притежава организационни и оперативни структури, насочени към подпомагане на стратегическите му цели и дейност. Тези структури трябва да могат да се адаптират към промените в стратегическите цели, в дейността или в деловата среда на дружество то в рамките на подходящ период от време.

3.2 Управителният съвет (съветът на директорите) на отговарящия субект на група по т. 1 следва да оценява как промените в структурата на групата въздействат върху устойчивото финансово състояние на засегнатите субекти и своевременно да извършва необходимите корекции.

3.3 За да предприеме съответните мерки, управителният съвет (съветът на директорите) на отговарящия субект следва да има подходящи познания относно корпоративната организация на групата, бизнес модела на нейните различни субекти, връзките и отношенията между тях и рисковете, произтичащи от структурата на групата.

4. Ключови функции

4.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва по подходящ начин да въведе следните ключови функции: функцията за управление на риска, функцията, следяща за спазване на изискванията, функцията за вътрешен одит и актюерската функция.

4.2 Отговарящият субект следва по подходящ начин да въведе следните ключови функции: функцията за управление на риска, функцията, следяща за спазване на изискванията, функцията за вътрешен одит и актюерската функция на ниво група.

4.3. Дружествата по т. 4.1 и 4.2 вземат необходимите мерки за въвеждане на функцията по управление на риска в срок до 31.12.2014 г.

5. Вземане на решения

5.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да се управлява и представлява най-малко две лица. Това означава, че във всяко важно решение на дружеството участват най-малко две лица, които в действителност управляват дружеството, преди решението да бъде изпълнено.

5.2. Застрахователите (презастрахователите) по т. 1 предприемат необходимите действия за въвеждане на съвместно управление и представителство на дружеството в срок до 31.12.2015 г.

6. Документиране на решенията, взети на нивото на управителния или контролен орган

6.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва по подходящ начин да документира решенията на управителния съвет и надзорния съвет (съвета на директорите), и как е била взета предвид информацията от системата за управление на риска.

7. Вътрешен преглед на системата на управление

7.1 Управителният съвет (съветът на директорите) на застраховател или презастраховател по т. 1 следва в срок до 31.12.2014 г. да определи обхвата и честотата на вътрешните прегледи на системата на управление, като се вземат предвид естеството, мащаба и сложността на дейността, както на индивидуално, така и на групово ниво, а също така и структурата на групата.

7.2 Обхватът, констатациите и заключенията от прегледа следва да се документират и докладват надлежно на управителния съвет (съвета на директорите) на дружеството. Необходимо е създаване на подходящ механизъм за обратна връзка, за да се гарантира, че последващите действия се предприемат и документират.

8. Политики

8.1 Управителният съвет (съветът на директорите) на всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва в срок не по-късно от 31.03.2015 г. да приведе всички политики, необходими като част от системата на управление, в съответствие една с друга, както и със своята бизнес стратегия. Всяка политика следва ясно да определя най-малко:

а) целите, преследвани от политиката;

б) задачите, които трябва да бъдат изпълнени, и лицето или длъжността, което отговаря за тях;

в) процесите и отчетните процедури, които да се прилагат; и

г) задължението на съответните организационни единици да информират функциите за управление на риска, вътрешния одит и спазването на изискванията и актюерската функция относно всички факти от значение за изпълнението на техните задължения.

8.2 В политиките, които обхващат основните функции, застрахователят, съответно презастрахователят следва да уреди също така и позицията на тези функции в рамките на дружеството, техните права и правомощия.

9. Планове за действие при извънредни ситуации

9.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 в срок до 31.12.2014 г. следва да идентифицира рисковете, които трябва да бъдат взети предвид от плановете за действие при извънредни ситуации, обхващащи областите, където то счита, че е уязвимо, като редовно преразглежда, актуализира и изпробва тези планове за извънредни ситуации.

II. Квалификация и надеждност

10. Изисквания за квалификация

10.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да предприеме необходимите действия така, че лицата, които действително го ръководят или изпълняват други ключови функции, включително членове на неговите управителни и контролни органи, и лицата по чл. 58 от КЗ разполагат с достатъчна квалификация и вземат предвид съответните задължения, възложени на отделните лица, за да се осигури подходящо многообразие на квалификация, знания и подходящ опит, така че дружеството да се управлява и контролира по професионален начин. Оценяването на квалификацията не се ограничава до началния момент на назначаване, а включва и организирането на последващо професионално обучение при необходимост, за да може съответните служители да отговорят на променени или повишени изисквания по отношение на конкретните им отговорности.

10.2 Застрахователят (презастрахователят) следва да предприеме необходимите действия така, че в срок до 31.12.2015 г., членовете на управителния или контролния орган взети заедно притежават подходяща квалификация, опит и знания най-малко за:

- а) застрахователните и финансовите пазари;
- б) бизнес стратегия и бизнес модел;
- в) система на управление;
- г) финансови и актюерски анализи; и
- д) нормативна уредба и изисквания.

11. Изисквания за надеждност

11.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1, когато оценява дали едно лице по смисъла на т. 10 притежава "надеждност", следва да включва оценка на почтеността на това лице и финансовата му благонадеждност въз основа на съответните доказателства относно неговия характер, лично поведение и делово поведение, включително наказателни, финансови, надзорни аспекти, независимо от юрисдикцията, където са възникнали. Давността на извършеното престъпление се преценява съгласно разпоредбите на българското законодателство.

12. Политики и процедури за квалификация и надеждност

12.1 В срок до 30.06.2015 г. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да разполага с политика относно изискванията за квалификация и надеждност, която включва най-малко:

- а) описание на процедурата за оценка на квалификацията и надеждността на лицата, които действително ръководят дружеството или изпълняват други ключови функции, както и когато биват преценявани за заемане на конкретната позиция и текущо след това;
- б) описание на ситуации, които водят до повторна оценка на изискванията за квалификацията и надеждността; и
- в) описание на процедурата за квалификация и надеждност за оценка на лицата на други ръководни длъжности по смисъла на чл. 58 от КЗ в съответствие с вътрешните стандарти, както когато биват преценявани за заемане на конкретната позиция, така и текущо след това.

13. Възлагане на ключови функции на външни изпълнители (прехвърляне на дейности на трети лица по смисъла на чл. 60 от КЗ)

13.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да прилага процедури за квалификация и надеждност при оценката на лицата, наети от външния изпълнител на услуги или неговия подизпълнител, на които е възложено изпълнение на ключова функция.

13.2 Застрахователят (презастрахователят) по т. 1 следва да определи лице в рамките на дружеството с обща отговорност за възложената на външен изпълнител ключова функция, което притежава необходимата квалификация и надеждност и достатъчни познания и опит по отношение на възложената на външен изпълнител ключова функция, за да може да оспори изпълнението и резултатите на доставчика на услугата.

13.3. Процедурите по т. 13.1 се въвеждат съответно лицето по т. 13.2 се определя в срок не по-късно от 30.06.2015 г.

III. Управление на риска

14. Роля на управителния или контролния орган в системата за управление на риска

14.1 Управителният съвет (съветът на директорите) на застраховател или презастраховател по т. 1 носи пълната отговорност за гарантиране ефективността на системата за управление на риска, като определя рисковия апетит на дружеството и общите лимити за поемане на риск, както и като одобрява основните стратегии и политики за управление на риска.

14.2 Управителният съвет (съветът на директорите) на отговарящия субект следва да носи отговорност за ефективността на системата за управление на риска на цялата група. Тази система за управление на риска трябва да включва най-малко:

- а) стратегическите решения и политики за управление на риска на ниво група;
- б) определение на рисковия апетит на групата и общите лимити за поемане на риск; и

в) идентифицирането, измерването, управлението, наблюдението и отчитането на рисковете на ниво група.

14.3 Отговарящият субект следва да гарантира, че такива стратегически решения и политики са в съответствие със структурата на групата, с размера и специфичните особености на субектите в групата. Той следва да гарантира също така, че специфичните операции, които са съществени и свързаните с тях рискове на всеки субект от групата са обхванати, а освен това той следва да гарантира, че е налице интегрирано, последователно и ефективно управление на риска в групата.

15. Политика за управление на риска

15.1. Като част от програмата за дейността по чл. 57, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 8 от КЗ в срок до 31.12.2014 г. управителният съвет (съветът на директорите) на всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 приема политика за управлението на риска, която най-малко:

- а) определя категориите риск, както и методите за измерване на риска;
- б) посочва как дружеството управлява всяка съответна категория и област на риск, както и всяка потенциална съвкупност от рискове;
- в) описва връзката с оценката на съвкупните нужди по отношение на платежоспособността, както са определени в прогнозната оценка на собствените рискове на дружеството (въз основа на принципите на СОРП), нормативно установените капиталови изисквания и лимитите за поемане на риск на дружеството;
- г) определя лимити за поемане на риск в рамките на всички съответни рискови категории в съответствие с общия рисков апетит на дружеството; и
- д) описва честотата и съдържанието на редовните "стрес-тестове" и ситуации, които дават основание за стрес-тестове със специална цел.

16. Функция за управление на риска: общи задачи

16.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да изисква функцията за управление на риска да докладва до управителния съвет (съвета на директорите) относно рисковете, които са били идентифицирани като потенциално съществени. Функцията за управление на риска, също следва да докладва по други специфични области на риск както по своя собствена инициатива, така и по искане от страна на управителния или контролния орган.

16.2 Отговарящият субект следва да осигури последователното прилагане на политиката за риска в цялата група.

16.3. Функцията по управление на риска може да се възложи на служител или звено от вътрешната структура на застрахователя или да се прехвърли на трето лице по реда на чл. 60 от КЗ. Функцията не може да се възложи на лицето или звеното, осъществяващо функцията по вътрешен одит.

17. Политика за управление на подписваческия риск и на риска, свързан с формирането на резерви

17.1 В своята политика за управление на риска по т. 15 всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да покрива най-малко следното по отношение на подписваческия риск и риска, свързан с формиране на резерви:

- а) типове и характеристики на застрахователната дейност, като вида на застрахователния риск, който дружеството е готово да поеме;
- б) как се осигурява адекватността на премийния приход за покриване на очакваните претенции и разходи;
- в) идентифициране на рисковете, произтичащи от застрахователните задължения на дружеството, включително внедрени опции и гарантирани откупни стойности в неговите продукти;

- г) как в процеса по разработване на нов застрахователен продукт и изчисляване на премията дружеството взема предвид ограниченията, свързани с инвестициите и
- д) как в процеса по разработване на нов застрахователен продукт и изчисляване на премията дружеството отчита презастраховането и други техники за намаляване на риска.

18. Политика за управление на операционния риск

18.1 В своята политика за управление на риска по т. 15 всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да покрива най-малко следното по отношение на операционния риск:

- а) идентифициране на операционните рискове, на които е или може да бъде изложено, както и оценка на начина за намаляването им;
- б) дейности и вътрешни процеси за управление на операционни рискове, включително ИТ системата, която ги поддържа; и
- в) лимити за поемане на риск по отношение на основните области на операционен риск на дружеството.

18.2 Застрахователят (презастрахователят) следва да разполага с процеси за идентифициране, анализиране и отчитане на събитията, представляващи операционен риск. За тази цел то трябва да въведе процес за събиране и наблюдение на събитията, представляващи операционен риск.

18.3 За целите на управлението на операционния риск дружеството по т. 18.1 следва да разработва и анализира подходящ набор от сценарии за операционен риск, основаващи се на най-малко следните подходи:

- а) несработване на ключов процес, персонал или система; и
- б) настъпването на външни събития.

19. Контрол и документиране на техниките за намаляване на риска

19.1 За целите на правилното използване на презастраховането и други техники за намаляване на риска всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да анализира, оценява и документира ефективността на всички използвани техники за намаляване на риска.

20. Политика за управление на риска в областта на презастраховането и другите техники за намаляване на риска

20.1 Политиката за управление на риска по т. 15 на всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да обхваща най-малко следното по отношение техниките за намаляване на риска:

а) определяне на нивото на прехвърляне на риска, целесъобразно спрямо определените лимити за поемане на риск за дружеството и кои видове презастрахователни договори, са най-подходящи за това, предвид рисковия профил на дружеството;

б) принципи за подбор на контрагенти за такова намаляване на риска и процедури за оценяване и наблюдение на кредитоспособността и диверсификацията на презастрахователните контрагенти;

в) процедурите за оценяване на ефективното прехвърляне на риска и отчитане на базисния риск и

г) управление на ликвидността за справяне с всякакво разминаване във времето между плащания по претенции и презастрахователни обезщетения.

21. Политика за управление на активите и пасивите

21.1 В своята политика за управление на риска по т. 15 всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да обхваща най-малко следната информация във връзка с управлението на активите и пасивите:

а) описание на процедурата за идентифициране и оценка на различното естество на несъответствията между активи и пасиви, най-малко по отношение на срокове и валута;

б) описание на техниките за намаляване на въздействието, които да се използват и очакваното въздействие на съответните техники за намаляване на риска при управление на активите и пасивите;

в) описание на позволените умишлени несъответствия; и

г) описание на използваната методология и честотата на стрес-тестовите и сценарийни тестове, които се извършват.

22. Политика за управление на инвестиционния риск

22.1 В своята политика за управление на риска по т. 15 всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да обхваща най-малко следното по отношение на инвестициите:

а) нивото на сигурност, качество, ликвидност, доходност и наличност, към които се стреми дружеството по отношение на съвкупния портфейл от активи и как планира да ги постигне;

б) своите количествени лимити по отношение на активите и експозициите, включително задбалансовите експозиции, които следва да бъдат приети, за да помогнат да се гарантира, че дружеството постига желаното ниво на сигурност, качество, ликвидност, доходност и наличност на портфейла;

в) вземане предвид на средата на финансовите пазари;

г) условията, при които дружеството може да заложи или даде назаем активи;

д) връзката между пазарния риск и други рискове при неблагоприятни сценарии;

е) процедурата за подходящо оценяване и проверка на инвестиционните активи;

ж) процедурите за наблюдение на резултатите от инвестициите и преглед на политиката, когато е необходимо; и

з) как следва да бъдат избрани активите в най-добрия интерес на притежателите на полици и ползващите се лица.

23. Политика за управление на ликвидния риск

23.1 В своята политика за управление на риска по т. 15 всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да обхваща най-малко следните елементи по отношение на ликвидния риск:

а) процедурата за определяне на нивото на несъответствие между входящите и изходящите парични потоци както по активите, така и по пасивите, включително очакваните парични потоци по пряко застраховане и презастраховане като претенции, предсрочно прекратяване и откупуване;

б) разглеждане на общите ликвидни нужди в краткосрочен и средносрочен план, включително подходящ ликвиден буфер за предпазване от недостиг на ликвидност;

в) разглеждане на нивото и наблюдение на ликвидните активи, включително количествено изражение на потенциалните разходи или финансови загуби, произтичащи от принудително изпълнение;

г) идентификацията и разходите за алтернативни средства за финансиране; и

д) разглеждане на въздействието върху ликвидността на очакваната нова дейност.

IV. Принципът на "благоразумие" и системата на управление

24. Управление на инвестиционния риск

24.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да не зависи изцяло от информацията, предоставена от трети лица, като финансови институции, мениджъри на активи и рейтинговите агенции. По-конкретно дружеството следва да разработи свой собствен набор от ключови показатели за риска в съответствие с неговата политика за управление на инвестиционния риск и бизнес стратегия.

24.2 При вземане на инвестиционни решения застрахователят (презастрахователят) следва да взема предвид рисковете, свързани с инвестициите, без да се разчита единствено на това рисковете да бъдат адекватно обхванати от капиталовите изисквания.

25. Оценка на необичайни инвестиционни дейности

25.1 Преди извършване на инвестиция или инвестиционна дейност с необичайно естество, всеки застраховател, съответно презастраховател по т. 1 следва да извършва оценка най-малко на:

а) способността му да изпълнява и управлява инвестицията или инвестиционната дейност;
б) рисковете, конкретно свързани с инвестицията или инвестиционната дейност и въздействието на инвестицията или инвестиционната дейност върху рисковия профил на дружеството;

в) съответствието на инвестицията или на инвестиционната дейност с интересите на ползващите се лица и титулярите на полища, с ограниченията в отговорността, определени от застрахователя, съответно презастрахователя, и с ефективното управление на портфейла; и

г) въздействието на тази инвестиция или инвестиционна дейност върху качеството, сигурността, ликвидността, доходността и наличността на целия портфейл.

25.2 Всеки застраховател, съответно презастраховател по т. 1 следва да има процедури, които изискват, че когато такава инвестиция или инвестиционна дейност води до значителен риск или промяна в рисковия профил, функцията за управление на риска на дружеството съобщава за такъв риск или промяна в рисковия профил на управителния съвет (съвета на директорите) на дружеството.

26. Договори, обвързани с дялове в инвестиционен фонд и обвързани с индекс

26.1 Инвестициите на обвързани с дялове в инвестиционен фонд договори и обвързани с индекс договори на дружеството следва да се избират в най-добрия интерес на титулярите на полици и бенефициерите, като се вземат предвид всички оповестени цели на полицата.

26.2 В дейности, обвързани с дялове в инвестиционен фонд, дружеството следва да отчита и управлява ограниченията, свързани с договори, обвързани с дялове в инвестиционен фонд, по-специално ограниченията в ликвидността.

27. Активи, които не са допуснати до търговия на регулиран финансов пазар

27.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател по т. 1 следва да прилага, управлява, наблюдава и контролира процедурите по отношение на инвестиции, които не са допуснати до търговия на регулиран финансов пазар или на сложни продукти, които трудно се оценяват.

27.2 Всеки застраховател, съответно презастраховател по т. 1 следва да третира активите, допуснати до търговия, но които не се търгуват или се търгуват нередовно, подобно на тези активи, които не са допуснати до търговия на регулиран финансов пазар.

28. Деривати

28.1 Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1, когато използва деривати, следва да прилага процедурите в съответствие със своята политика за управление на риска на инвестициите, за да наблюдава поведението на тези деривати.

28.2 Застрахователят (презастрахователят) следва да показва по какъв начин качеството, сигурността, ликвидността или доходността на целия портфейл се подобрява, без значително влошаване на някоя от тези характеристики, когато се използват деривати за улесняване на ефективното управление на портфейла.

28.3 Застрахователят (презастрахователят) следва да документира обосновката и да демонстрира ефективното прехвърляне на риска, получено чрез използването на деривати, когато се използват деривати с цел принос към намаляването на рисковете или като техника за смекчаване на риска.

29. Секюритизирани инструменти

29.1 Когато застрахователят (презастрахователят) инвестира в секюритизирани инструменти, то следва да гарантира, че собствените му интереси и интересите на издаващото дружество или спонсора по отношение на секюритизираните активи са добре разбрани и съгласувани.

V. Изисквания за собствени средства и системата на управление

30. Политика за управление на капитала

30.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва в срок не по-късно от 31.03.2015 г. да разработи политика за управление на капитала, която включва:

а) описание на процедурата, която да гарантира, че елементите на собствените средства, както при емитиране, така и след това, отговарят на изискванията на приложимия капиталов режим и режима на разпределение и са класифицирани правилно, когато приложимият режим го изисква;

б) описание на процедурата за наблюдаване на емитирането на елементи от собствени средства съгласно средносрочен план за управление на капитала;

в) описание на процедурата, която да гарантира, че сроковете и условията на всеки елемент на собствените средства са ясни и недвусмислени по отношение на критериите на приложимия капиталов режим; и

г) описание на процедурите, които:

аа). гарантират, че всяка политика или декларация по отношение на дивиденди от обикновени акции се вземат предвид при разглеждане на капиталовата позиция; и

бб). идентифицират и документират случаите, в които разпределението по елемент на собствените средства се очаква да бъде отложено или отменено.

31. Средносрочен план за управление на капитала

31.1. Като част от програмата за дейността по чл. 57, ал. 1, т. 2 от 2015 г. занапред всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да разработи средносрочен план за управление на капитала, който следва да бъде наблюдаван от управителния съвет (съвета на директорите), да се актуализира ежегодно, и който включва най-малко съображения за следното:

а) планирано емитиране на капитал;

б) матуритетът, който включва както договорения матуритет, така и възможност да предсрочно изплащане или обратно изкупуване, свързани с елементите на собствените средства на дружеството;

в) как всяко едно емитиране, обратно изкупуване или изплащане, или друга промяна в оценката на елемент на собствените средства засяга прилагането на лимитите в приложимия капиталов режим; и

г) прилагането на политиката за разпределението.

31.2. Застрахователят (презастрахователят) следва да взема под внимание в плана за управление на капитала резултатите от системата за управление на риска и от прогнозната оценка на собствените рискове (въз основа на принципите СОРП).

VI: Вътрешен контрол

32. Среда за вътрешен контрол

32.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да насърчава важноста от извършването на подходящ вътрешен контрол, като гарантира, че всички служители са наясно със своята роля в системата за вътрешен контрол. Контролните дейности следва да са съизмерими с рисковете, произтичащи от дейностите и процесите, които са обект на контрол.

32.2. Отговарящият субект следва да осигурява последователното прилагане на системите за вътрешен контрол в цялата група.

33. Наблюдение и докладване

32.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да гарантира, че механизмите за наблюдение и докладване в рамките на системата за вътрешен контрол осигуряват на управителния или контролния необходимата за вземане на решения информация.

VII: Функция за вътрешен одит

34. Независимост

34.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да гарантира, че при извършване на одит и при оценяване и докладване на резултатите от одита, функцията за вътрешен одит не е предмет на въздействие от страна на управителния или контролен орган, което може да накърни нейната независимост и безпристрастност.

35. Политика за вътрешен одит

35.1. Като част от правилата по чл. 62, ал. 8 от КЗ в срок не по-късно от 31.03.2015г. всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да разполага с политика за вътрешен одит, която покрива най-малко следните области:

а) условията и реда, при които функцията по вътрешен одит може да бъде призована да даде своето становище или съдействие или да извършва други специални задачи;

б) където е уместно, вътрешни правила, които определят процедурите, които трябва да следва лицето, отговорно за функцията на вътрешния одит, преди да информира надзорните органи; и

в) където е уместно, критериите за ротация на задачите за персонала.

35.2. Отговарящият субект на група по т. 1 следва да гарантира, че одитната политика на ниво група описва по какъв начин функцията за вътрешен одит:

а) координира дейността по вътрешен одит в рамките на групата; и

б) осигурява съответствие с изискванията на вътрешния одит на ниво група.

36. Задачи на функцията за вътрешен одит

36.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да изисква от функцията за вътрешен одит най-малкото да:

а) приема, прилага и поддържа план за одит, в който се определя одитната дейност, която ще бъде предприета през следващите години, като се вземат предвид всички дейности и цялостната система на управление на дружеството;

б) прилага основан на риска подход при определянето на своите приоритети;

в) докладва плана за одит пред управителния съвет (съвета на директорите) на дружеството;

г) издава доклад за вътрешния одит до управителния или контролен орган на основание на резултатите от работата, извършена в съответствие с точка (а), който включва констатации и препоръки, включително предвиждания период от време за отстраняване на недостатъците и отговорните за това лица, а също така и информация за изпълнението на одитните препоръки;

д) представя доклада за вътрешния одит пред управителния или контролен орган най-малко веднъж годишно; и

е) проверява спазването на решенията, взети от управителния или контролния на базата на тези препоръки, посочени в точка (г).

36.2. Дружеството следва да гарантира, че когато е необходимо, функцията за вътрешен одит може да извършва одити, които не са включени в плана за одит.

VIII: Актюерска функция

37. Задачи на актюерската функция

37.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да предприема подходящи мерки, насочени към евентуални конфликти на интереси, ако реши да се добави допълнителни задачи или дейности към задачите и дейностите на актюерската функция.

37.2. Отговарящият субект на група по т. 1 следва да изисква от актюерската функция да дава становище относно политиката за презастраховане и програмата за презастраховане за групата като цяло.

38. Координиране на изчисляването на техническите резерви

38.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да изисква актюерската функция, да идентифицира всяко несъответствие с приложимите изисквания в членове от 76 до член 85 на Директива Платежоспособност II, при изчисляване на техническите резерви и да предлага корекции, както е необходимо.

38.2. Всяко дружество следва да изисква актюерската функция, да обясни всеки съществен ефект от промените в данните, методологиите или допусканията между датите за оценка върху размера на техническите резерви, ако вече са изчислени на базата на Платежоспособност II.

39. Качество на данните

39.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да изисква от актюерската функция оценка на съответствието на вътрешните и външни данни, използвани при изчисляването на техническите резерви, с приложимите съгласно Директивата Платежоспособност II стандарти за качество на данните. Когато е уместно, актюерската функция дава препоръки относно вътрешните процедури за подобряване на качеството на данните, така че да се гарантира, че дружеството е в състояние да спазва приложимото изискване съгласно Платежоспособност II, когато то бъде приложено.

39.2. Изпълнението на задължението по т. 39.1. следва да започне не по-късно от 31.12.2014 г.

40. Подписваческа политика и презастрахователни договори

40.1. Когато актюерска функция дава своето становище относно подписваческата политика и презастрахователните договори, застрахователят (презастрахователят) следва да изисква, тя да отчита взаимовръзките между тази политика и тези договори и техническите резерви.

41. Актюерската функция на дружество с вътрешен модел в процес на предварително заявление

41.1. В процеса по предварително заявление за вътрешен модел застрахователят (презастрахователят) по т. 1 следва да изисква от актюерската функция, принос за определянето на онези рискове, които се покриват от вътрешния модел в зависимост от сферата на експертни знания на ангажираните с актюерската функция лица. Актюерската функция би следвало също така да допринася за това как са изведени зависимостите между тези рискове и зависимостите между тези рискове и други рискове. Този принос се основава на технически анализ и следва да отразява опита и експертните знания на функцията.

42. Актюерско докладване до управителния или контролния орган

42.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да изисква актюерската функция да докладва писмено най-малко веднъж годишно на управителния или контролния орган. Докладването започва от 2015 г. и се извършва в рамките на доклада по чл. 97, ал. 2, т. 2 от КЗ. Докладването следва да документира всички съществени задачи, които са били предприети от актюерските функции, резултатите от тях, като ясно определя всички недостатъци и дава препоръки за това как тези недостатъци могат да бъдат отстранени.

IX. Възлагане на дейности на външни изпълнители (Прехвърляне на дейности на трети лица – чл. 60 от КЗ)

43. Критични или важни оперативни функции и дейности

43.1. Всеки застраховател, съответно презастраховател, по т. 1 следва да определя и да документира, дали прехвърлената на трето лице по смисъла на чл. 60 от КЗ функция или

дейност е критична или важна функция или дейност. Критерий за това е, дали тази функция или дейност е от съществено значение за работата на дружеството, тъй като то няма да е в състояние да предоставя своите услуги на титулярите на полици без съответната функция или дейност.

44. Подписвачество

44.1. Когато застрахователен посредник, е получил правомощия да подписва дейност или да урежда претенции от името и за сметка на застраховател, застрахователят следва да гарантира, че дейността на този посредник се подчинява на изискванията за възлагане на външни изпълнители (прехвърляне на дейност на трети лица).

45. Възлагане на дейности на външни изпълнители в рамките на групата

45.1. Ако ключови функции са възложени на външни изпълнители в рамките на групата, отговарящият субект следва да документира кои от функциите към кое дружество в групата се отнасят и гарантира, че изпълнението на ключовите функции на ниво застраховател, съответно презастрahовател не е влошено от тези договорености.

46. Писмена политика за възлагането на външни изпълнители (за прехвърляне на дейности на трети лица)

46.1. В срок не по-късно от 30.06.2015 г. всеки застраховател, съответно презастрahовател, по т. 1, който възлага или възнамерява да възлага дейности на външни изпълнители, включва в своите правила за организация на оперативния контрол по чл. 57, ал. 1, т. 3 политика за подхода и процесите си за възлагане на дейности на външни изпълнители от началото до края на договора. Това по-специално включва:

- а) критериите за определяне дали дадена функция или дейност е критична или важна;
- б) как се подбира доставчик на услуги с подходящо качество и как, и колко често се оценяват неговото изпълнение и резултати;
- в) данните, които се включват в писменото споразумение с доставчика на услуги; и
- г) бизнес планове за непредвидени обстоятелства, включително стратегии за изход във връзка с възложени на външни изпълнители критични или важни функции или дейности.

X. Специфичните изисквания към управлението на група

47. Отговарящ субект

47.1. Застраховател или презастрahовател или застрахователен холдинг начело на група по т. 1 следва да определи отговарящ субект и да го съобщи на комисията в срок до 30.09.2014 г.

48. Задължения за определяне на вътрешни изисквания за управление

48.1. Отговарящият субект следва да определи адекватни изисквания за вътрешно управление в рамките на групата, подходящи за структурата, дейността и рисковете на групата и на свързаните с нея субекти, и следва да обмисли подходящата структура и организация за управление на риска на ниво група, като определи ясно разпределение на отговорностите между всички субекти в групата.

48.2. Отговарящият субект не може да възпрепятства изпълнението на задълженията на управителния съвет (съвета на директорите) на всеки субект от групата при създаването на своята собствена система на управление.

49. Система за управление на ниво група

49.1. Отговарящият субект следва да:

- а) разполага с подходящи и ефективни инструменти, процедури и йерархии на отговорност и отчетност, което му позволява да контролира и направлява работата на системите за управление на риска и вътрешен контрол на индивидуално ниво;

б) разполага с канали за докладване в рамките на групата и ефективни системи за осигуряване на информационните потоци в групата отдолу нагоре и отгоре надолу;

в) документира и уведомява всички субекти в групата относно инструментите, използвани за идентифициране, измерване, наблюдение, управление и отчитане на всички рискове, на които е изложена на групата; и

г) взема под внимание интересите на всички субекти, принадлежащи към групата, и как тези интереси допринасят за общата цел на групата като цяло в дългосрочен план.

50. Рискове със значително въздействие на ниво група

50.1. Отговарящият субект следва да взема предвид, в своята система за управление на риска, рисковете както на индивидуално и групово ниво, така и тяхната взаимна зависимост, по-специално:

а) репутационен риск и рискове, произтичащи от вътрешногрупови сделки и концентрации на риска, включително риск от разпространяване вътре в групата, на ниво група;

б) взаимозависимостите между рисковете, произтичащи от извършването на стопанска дейност чрез различни субекти и в различни юрисдикции;

в) рискове, произтичащи от субекти в трети държави;

г) рискове, произтичащи от нерегулирани субекти; и

д) рискове, произтичащи от други регулирани субекти.

51. Групово управление на риска

51.1. Отговарящият субект следва да се ползва в своето управление на риска на ниво група от подходящи процеси и процедури за идентифициране, измерване, управление, наблюдение и отчитане на рисковете, на които групата и всеки отделен субект са или могат да бъдат изложени.

51.2. Отговарящият субект следва да гарантира, че структурата и организацията на груповото управление на риска не накърняват правната възможност на дружеството да изпълнява своите закони, нормативно установени и договорни задължения.

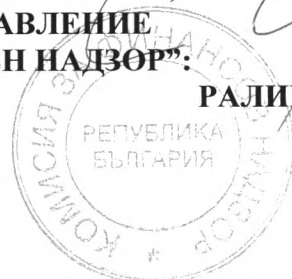
52. В случаите когато настоящата заповед не предвижда друг срок действията по привеждане в съответствие на дейността следва да се предприемат непосредствено след нейното влизане в сила.

53. Застрахователите съответно презастрахователите и групите по т. 1 предоставят информация в комисията за предприетите действия по прилагане на настоящата заповед в сроковете за привеждане в съответствие с нея, но не по-късно от седем дни от предприемането на съответните действия, който от двата срока настъпи по-рано.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на застрахователите, презастрахователите и групите по приложението за сведение и изпълнение, както и да се публикува на страницата на Комисията за финансов надзор в интернет.

**ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КФН,
РЪКОВОДЕЦ УПРАВЛЕНИЕ
„ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН НАДЗОР“:**

РАЛИЦА АГАЙН-ГУРИ

Приложение

Презастрахователи, попадащи в обхвата на приложението на Директива 2009/138/ЕО

1. "ДЖИ ПИ ПРЕЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД

Застрахователи, попадащи в обхвата на приложението на Директива 2009/138/ЕО

1. "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "АРМЕЕЦ" АД
2. ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ" АД
3. ЗАД "БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП" АД
4. ЗД "БУЛ ИНС" АД
5. "БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ" АД
6. ЗК "УНИКА" АД
7. "ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД
8. "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС" АД
9. ЗАД "ЕНЕРГИЯ"
10. ЗК "ЛЕВ ИНС" АД
11. ЗАД "ВИКТОРИЯ"
12. ЗАД "ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ" АД
13. "ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ" АД
14. "ХДИ ЗАСТРАХОВАНЕ" АД
15. "ГРУПАМА ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД
16. "ОББ-ЕЙ АЙ ДЖИ ЗД" АД
17. "ЗЕАД ДАЛЛБОГГ: ЖИВОТ И ЗДРАВЕ" ЕАД
18. "ЗД СЪГЛАСИЕ" АД
19. "ЕВРОИНС – ЗДРАВНО ОСИГУРЯВАНЕ ЗЕАД" ЕАД
20. "ЗАД ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ" АД - предишно наименование "ОЗОК – ЗДРАВНО ЗАСТРАХОВАНЕ" АД
21. ЗАД "ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ" АД
22. ЗАД "АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ ЖИВОТ" АД
23. ЗАД "БУЛСТРАД ЖИВОТ" АД
24. ЗК "УНИКА ЖИВОТ" АД
25. "ГРАВЕ БЪЛГАРИЯ ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ" АД
26. "ДЗИ-ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД
27. "АЛИКО БЪЛГАРИЯ ЖЗД" ЕАД
28. „ДЖЕНЕРАЛИ ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ" АД
29. "ГРУПАМА ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ" АД
30. „ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ИНСТИТУТ" АД
31. "ОББ - АЛИКО ЖЗД" АД
32. ЗАД "СОЖЕЛАЙФ БЪЛГАРИЯ" АД
33. ЗЕАД " ЦКБ ЖИВОТ"
34. "ЗД ЕВРОИНС ЖИВОТ" ЕАД
35. ЗЗД - ПЛАНЕТА ЕАД
36. ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „АСЕТ ИНШУРЪНС" АД

Застрахователни групи, попадащи в обхвата на приложението на Директива 2009/138/ЕО

1. ЕВРОИНС ИНШУРЪНС ГРУП
2. ЗК "ЛЕВ ИНС" АД
3. "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "АРМЕЕЦ" АД